

List Efezským bol nazvaný aj korunou Pavlovej teológie a aj listom tretieho neba. Malé porovnanie niektorých listov: V liste Rimanom je písané o potrebe viery, v liste Židom o dôležitosti viery, v liste Galatským hlavnou témou je sloboda kresťanskej viery a v liste Efezským bohatstvo kresťanskej viery. List Efezským hovorí sedemkrát o tomto našom bohatstve a to vo veršoch: 1:7; 1:11; 1:14; 1:18; 2:7; 3:7; 3:8-16. Potrebujeme rozjímať a oceňovať hĺbku jeho milosti, ale v tomto článku sa chceme venovať ôsmim spôsobom kráčania kresťana tak, ako sú opísané v tomto liste.

Komu bol list Efezským napísaný?

To je prvá otázka, na ktorú chceme poznať odpoveď. Odpovedá na ňu verš: *Pavel, apoštol Ježiša Krista, vôľou Božou, svätým, ktorí sú v Efeze, a verným v Kristu Ježišovi*

(1:1) a verš:

tak, ako si nás v ňom vyvolil pred založením sveta, aby sme boli svätí a bezvadní pred ním, v láske

(1:4). V nich sú uvedené štyri oslovenia, ktorými sa Božie slovo prihovára čitateľovi a dáva dobrú definíciu toho, kto je kresťan. Tieto štyri veci môžeme aplikovať na seba. Čiže: Pavol, apoštol Ježiša Krista, píše svätým v Efeze.

V tomto liste máme deväťkrát spomenuté meno *svätý*. Svätý - to je prvý opis/charakteristika kresťana. Biblia hovorí, že vy ste svätí, keďže veríte v Pána Ježiša Krista. Veriaci v Ježiša Krista sú nazvaní svätými. Pavol píše, že v meste Efez, kde je veľa nemorálnosti, sú (existujú, nachádzajú sa) aj svätí. To je druhá charakteristika svätých (veriacich): žijú uprostred

skazeností a nemorálností a napriek tomu sa zachovávajú vo svätosti (morálnej čistote). Po tretie: sú verní - bez vernosti niet žiadnej svätosti. A po štvrté: sú v Ježišovi Kristovi. Vidíte, sme ponorení v osobu Pána Ježiša Krista. Nie sme v Mojžišovi, nie sme v niekom inom, alebo v nejakom náboženstve, nie sme v nejakej cirkvi, ale v Ježišovi Kristovi. Nie je to nádherné? Predtým sme boli vo svete, teraz sme v Ježišovi Kristovi.

V prvej kapitole je veľa ďalších opisov, kto je kresťanom alebo veriacim:

Veriaci sú ľudia, ktorí sú požehnaní už od minulosti, od večnosti (verš 3). Veriaci sú vyvolení, vybraní ľudia (verš 4). „*predurčiac nás k synovstvu skrze Ježiša Krista cieľom neho podľa ľúbosti svojej vôle na chválu slávy svojej milosti, ktorou nás omilostil v tom Milovanom*“ (verše 5 a 6). Sme vykúpení ľudia (verš 7). Sme ľudia, ktorým je odpustené (verš 7), sme veriaci (verš 13) a sme zapečatení v Kristovi (verš 13).

Jedno slovo sa v liste Efezským často opakuje. Je ako rytmus tohto listu. Objavuje sa v ňom osemkrát a hovorí o ceste alebo kráčaní kresťana. V ďalšom sa pozrieme na týchto osem kráčaní.

Prvé kráčanie,

prvý spôsob chodenia je naše chodenie v minulosti: *„Aj vás, ktorí ste boli mŕtvi vo svojich previneniach a vo svojich hriechoch, v ktorých ste kedysi chodili podľa veku tohto sveta, podľa kniežata mocností povetria, ducha to, ktorý teraz pôsobí v synoch neposlušnosti“* (2:1-2). Je to chodenie neobráteneho človeka, ktorý je mŕtvy vo svojich previneniach. Boli sme v skutočnosti v temnote a boli sme deti hnevu a neposlušnosti. Vládal nám diabol a svojou prirodzenosťou sme si zasluhovali Boží hnev.

Toto postavenie bolo naozaj strašné, lebo sme boli bez nádeje a bez pomoci a nemali sme žiadnu nádej pre nebo. Keď sme boli neveriaci, naša filozofia bola: jedzme, pime, pretože zajtra zomrieme. Boli sme bez Krista a nemali sme s Ním žiadne spoločenstvo. Nepoznali sme Božiu vôľu. Boli sme držaní satanom a kontrolovaní správou sveta a jeho systémom. Boli sme prevrátení, alebo pokazení svojou vlastnou kultúrou a odsúdení do zatratenia. Používam tieto slová, aby sme si dobre uvedomili, že naša minulosť bola veľmi škaredá, zlá a boli sme naozaj bezmocní a bezbranní v tomto postavení a chodení. Pavol píše, že toto je spôsob, akým ste kráčali v minulosti. Z toho stavu, podľa listu Kolosenským, boli sme vytrhnutí z moci temnosti a premiestnení do kráľovstva Syna (Kolosenským 1:13).

Druhé kráčanie,

druhý spôsob chodenia je chodenie vo viere. *„Lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa niekto nechválil. Lebo sme jeho dielom, stvorení v Kristu Ježišovi nato, aby sme konali dobré skutky, ktoré Boh vopred prihotovil, aby sme v nich chodili“* (Efezským 2:8-10). Prvá chôdza bolo kráčanie v minulosti. Druhé kráčanie je kráčanie, ktoré je prejavom viery. Je to chodenie,

v ktorom svoje spasenie preukazujeme svojimi skutkami. Nie zarobiť si spasenie skutkami, ale svojimi skutkami ho preukázať (dokladovať), pretože naše spasenie v nás bolo už vykonané cez Ježiša Krista. Pretože nie je absolútne nič, čo môžeme spraviť, aby sme si zaslúžili spasenie.

Ale Boh... (2:4). V minulosti sme boli mŕtvi, ale Boh pre nás niečo spravil. Boli sme oživení (2:5), boli sme vzkriesení spolu s Kristom (2:6). „Lebo sme jeho dielom, stvorení v Kristu Ježišovi nato, aby sme konali dobré skutky, ktoré Boh vopred prihotovil, aby sme v nich chodili“ (2:10).

Naozajstné obrátenie a naozajstné pokánie sú veľmi dôležité. Boli sme zachránení, aby sme pracovali. Na futbalovom zápase vidíme divákov, ktorí sedia a dívajú sa. Ale v cirkvi nie sú žiadni sediaci a dívajúci sa diváci, všetci niečo robíme. Sme zachránení, aby sme slúžili, a to je to správne slovo – aby sme *slúžili*. Boh pripravil pre nás skutky, dobré skutky, aby sme v nich chodili, aby sme cez ne ukázali, demonštrovali, svoje spasenie.

Lebo sme jeho dielom...
a preto sa to od nás očakáva.

Tretie kráčanie,

tretí spôsob chodenia. „*Prosím vás teda ja, väzeň v Pánovi, žeby ste chodili hodne povolania,*

ktorým ste povolaní

“ (4:1). Potrebujeme kráčať a kráčať hodne, aby náš život, naše správanie, naše chodenie, bolo v súlade s tým, v čo veríme. Hovoríme: Kráčaj, ako hovoríš! Náš život by mala byť naozajstná a kompletná harmónia. Náš život potrebujeme dostať do rovnováhy tak, aby zodpovedal povolaniu, do ktorého sme povolaní. Napriek tomu, že žijeme v hriešnom svete, Biblia nás volá, aby sme boli iní: Budme v súlade s tým, čo vyznávame.

Štvrté kráčanie,

štvrtý spôsob chodenia. „*To teda hovorím a osvedčujem v Pánovi, aby ste vy už viac nechodili, ako aj ostatní pohanovia chodia, v márnosti svojej mysle*“ (4:17). Na

tomto mieste, tak isto ako aj vo verši 25, nás žiada, aby sme kráčali v pravde: „

Preto zložiť lož, hovorte jeden každý pravdu so svojím blízkym, lebo sme si navzájom údmi“

. Hovorme pravdu, aby naše chodenie bolo chôdzou pravdy a nie klamstiev. Pamätajme, že diabol je otcom klamstiev, ale my sme Božie deti a preto máme jeden s druhým hovoriť pravdu. Keď čítame kapitolu 4, čítame v nej o mnohých veciach, ktoré máme zo svojho života vynechať.

Prvá vec

je vo verši 25:

neklamte jeden druhému

. Ďalej vo verši 26:

žiaden hnev

, pretože hnev muža nie je v súlade s Božou vôľou. Verš 28:

nekradni

,

ale pracuj a udeľuj núdznemu

. Verš 29:

napomínajte sa v láske

, čo znamená, aby žiadne zlé slovo nevychádzalo z našich úst. Verš 30:

nezarmucujte Svätého Ducha

, ale buďte ním plnení. Verš 31:

nech horkosť, prchkosť, rúhanie nie sú vo vašom živote

. Posledný verš tejto kapitoly, verš 32:

buďte dobrotiví, milosrdní odpúšťajúci si

. Žiadne miesto pre neodpúšťajúceho ducha a postoj.

Piate kráčanie,

piaty spôsob chodenia je chodenie v láske. „*A tak buďte nasledovníkmi Božími ako milované deti a chodte v láske, ako aj Kristus miloval nás a vydal sám seba za nás ako posvätný dar a obeť Bohu na príjemnú vôňu upokojujúcu*“ (5:1-2).

Slová:

dte nasledovníkmi Božími

znamenajú napodobňovanie Boha.

bu

Hovoríme: aký otec, taký syn. Keď Boh je náš Otec, tak aj my by sme mali byť ako On. Potrebujeme napodobňovať Boha a v našom kráčaní je to veľmi dôležité. Kráčajme v láske, a to znamená, že milujme na prvom mieste Boha, milujme Pána Ježiša Krista. A veľmi vrúčne milujme bratstvo. Za normálnych okolností milujeme samých seba, ale biblický opis lásky je ten, že láska sa rozpína, aby sa dostala k ďalším a zastrešila ich. Tu si pripomenieme aj verš: „*My vieme, že sme prešli zo smrti do života, lebo milujeme bratov*“ (1. Jánov 3:14).

Šieste kráčanie,

šiesty spôsob chodenia je chodenie v čistote. „*a obliekli si nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy*“ (4:24).

Pavol hovorí, že naša chôdza je chôdzou v čistote nového stvorenia, nového človeka. Kráčame v novote života. Podobne je to uvedené aj vo verši: „

ako Kristus..., tak aj my chodili v novote života

“ (Rímskym 6:4). Kráčame ako deti svetla. Od nespasených by sme mali byť tak odlišní, ako je deň odlišný od noci a tak rozdielni, ako je svetlo rozdielne od tmy. Áno, v minulosti sme boli

temnotou (5: 3-6), ale teraz sme deti svetla (5:8), preto

nech vaše svetlo svieti pred ľuďmi

(Matúš 5:14-16). Preto potrebujeme kráčať ako svätí (oddelení): „

A nezúčastňujte sa s neposlušnými na jalových skutkoch tmy, ale ich radšej ešte kárajte
“ (5:11). Žiadne spoločenstvo s neplodnými skutkami tmy, ale radšej ich kárať.

Siedme kráčanie,

siedmy spôsob chodenia. „*Teda hľadte, ako by ste sa správne chovali, nie ako nemúdri, ale ako múdri, vykupujúc si čas, lebo dni sú zlé. Preto nebudte nerozumní, ale rozumejúci, čo je vôľa Pánova*“ (5:15-17). Nebuďme blázni, ale kráčajme múdro.

Hľadme, aby sme sa správne chovali, teda múdro. Čo znamená, aby sme jednoducho kráčali presne tak, ako by sme mali: Verne, správne, svedomito, a aby sme sa vyhli diablovým nástrahám. Keď takto dôkladne a dôsledne kráčame podľa Božieho slova, uchráni nás to od padnutia. Takto isto je to uvedené aj vo verši: „

A tak ostatne, bratia, prosíme vás a napomíname v Pánu Ježišovi, aby ste v tom, ako ste prijali od nás, ako sa máte chovať a ľúbiť sa Bohu, ako sa aj chováte, aby ste v tom ešte väčšmi hojnili
“ (1. Tesalonickým 4:1).

Ôsme kráčanie,

ôsmy spôsob chodenia. „*Ostatne, moji bratia, mocnejte v Pánovi a v sile jeho vlády. Oblečte si celú zbraň Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej...*“

(6:10-20). Verše 10 až 20 šiestej kapitoly opisujú naše kráčanie ako bojovníka. Opisujú výstroj a výzbroj bojovníka, alebo vojaka, ktorá nám je daná. Ak sa nám nedarí v našom kresťanskom zápase, ak prehrávame, neobviňujme niekoho iného alebo svet. Prečo? Pretože Boh nám dal komplet všetku výstroj a výzbroj, ktorú potrebujeme, aby sme bojovali v tomto kresťanskom boji. Preto sme vyzývaní, aby sme si obliekli celú túto výzbroj, aby sme dokázali v boji obstáť.

Prešli sme osem kráčaní, osem druhov chôdze, ktoré v liste Efezským nachádzame. Vo veršoch 23 a 24 šiestej kapitoly je päť slov, ktoré všetko toto spomenuté chodenie sumarizujú. Sú to: *Pokoj, láska, viera, milosť a neporušiteľnosť*. To je sumár toho všetkého, čo nájdeme v liste Efezským. Kristus je náš *pokoj, (2:14).*

On je Božou

láskou

v našich životoch. Cez neho môžeme mať

vieru,

Božiu

milosť

a

neporušiteľnosť

.

Preto nech Božia milosť uschopní každého z nás kráčať hodne a slúžiť Pánovi, pretože sme zachránení, aby sme mu slúžili.